

over for dette Spørgsmaal, en Fortolkning i den Retning, som jeg udtalte for.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Endringsforslag under Nr. 1 til § 4 af Bernitsen, Svendsen, Jungeren, Olsen, S. K. Larsen, Dalsgaard, Christoffersen, Dusen, N. Rielsen, R. Jensen, Bjørnbat, Højmark, H. Holm, N. Sørensen og Sjørgensen:

§ 4de Linie efter Ordet: „Bidraget“ indstyttes Ordene: „dog ikke for længere Tid end.“

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 61 Stemmer.

Lovforslaget bliver nu tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om en Statskole til Uddannelse af Lærere i Forstolen.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 000).

Der var intet Endringsforslag stillet.

Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Selher: Det er en mærkelig Nagsdagsamling. Det skulde jo især være Reformernes Tid, hvor man fremfor alt lagde Bægt paa Resultater, selv om det maatte undertiden kunde være en tvivlsom Maade, man kom til dem paa. Det er imidlertid set fra et demokratisk Synspunkt ganske ejendommelige Resultater, der synes at naas i denne Samling, idet de jo nemlig væsentlig kun dreje sig om ny Embeder og højere Lønninger. Vi have faaet et nyt Herredsfogedembede, et nyt Departementschefsembede med en hel Oprykning til højere Løn, og man har nu her et Forslag om en helt ny Anstalt med tre ny Embeder. Desuden er der Sandsynlighed for, at vi ville komme til at faa mindst 15 ny Embeder ved de lærde Skoler for ikke at tale om en hel Mængde Forhøjelser. Ved

Universtitetet faa vi sandsynligvis mindst en 40—50 Lønningsforhøjelser. Det bliver formentlig de væsentligste Resultater, vi kunne vente i denne Samling, men det staar for mig saaledes, at den Befolkning, der er meget trykket i økonomisk Henseende, vil, og det med Rette, se med meget tvivlende Øjne paa den Slags Resultater, al den Stund Befolkningen med Rette, mener at det vil være meget mere hensigtsmæssigt at indskrænke disse Embedsmænds Antal en hel Del. Jeg havde derfor, som det ærede Ting ved, i Forening med Meningsfæller i Udvalget stillet Endringsforslag om, at dersom denne Lov skulde vedtages, saa burde Numm Seminarium nedlægges. Det ærede Medlem fra Hads Herred (Bjørnbat) var jo en meget bestemt Modstander af det, da efter hans Overbevisning den Undervisning, de private Seminarier meddelte, var saa yderst mangelfuld, at den kunde kun uddanne mindre dygtige Mænd. Da det ærede Medlem, saa vidt jeg ved, selv er uddannet privat, tør jeg selvfølgelig ikke henvægte det for hans personlige Bedkommende. Men ellers tror jeg nok, jeg tør paastaa, at de Mænd, der ere uddannede paa private Seminarier, ere i alle Maade lige saa dygtige Lærere, som de, der ere uddannede ved Statsseminarierne. Den ærede Ordfører fra 2den Behandling sympatiserede ogsaa med at nedlægge dette Seminarium og flere og selvfølgelig ogsaa med at nedlægge en Del af de lærde Skoler, men han fandt dog, at Tiden var alligevel ikke til det nu; det var noget, som kunde naas længere hen i Tiden. Jeg hørte en Gang en meget berømt Højskolelærer tale om Folkets Selbshyre, som han mente, var en grumme god Sag, men han advarede alligevel mod at stille de Fordringer nu, da det var noget, som nok kom, naar den belejlige Tid var, og saa endte han med at foreslaa Forsamlingen at slynge: „Selv om Du til Maalet naar først ved Verdens Ende.“ Det forekommer mig, at der er stor Fare for, at den ærede Ordførers Meningsfæller med Hensyn til Statsseminariernes Nedlæggelse kommer til at ende med det samme og støde det ud til dette temmelig fjerne Tidspunkt, nemlig ved Verdens Ende, hvad dog vistnok Befolkningen vil finde, er noget lovlig sent. Under disse Forhold vil jeg for mit personlige Bedkommende stemme imod dette Kvindeseminarium og vil raade mine Meningsfæller til at gøre det samme, og jeg tør trostlig gøre det, da jeg tror, at denne Sag uden Fare kan udsættes en lille Tid endnu. Der har nemlig allerede dannet sig flere dygtige Skoler med det Formaal, at uddanne